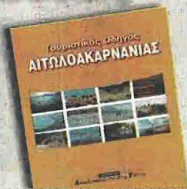
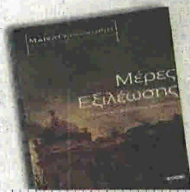

Εκδόσεις

Τουριστικός Οδηγός Αιτωλοακαρνανίας

Μια πολύ σημαντική έκδοση για την Αιτωλοακαρνανία, ο Τουριστικός Οδηγός του νομού, παρουσιάστηκε την προηγούμενη εβδομάδα. Πρόκειται για έναν πλήρη οδηγό ο οποίος αποτελείται από 232 σελίδες σε πολυτελή έκδοση με ενημερωμένους χάρτες, ιστορικά στοιχεία, πλήρη περιγραφή κάθε περιοχής και χρηστικές πληροφορίες για τον επισκέπτη (μνημεία, μουσεία, εστιατόρια, καταλύματα κλπ.). Ο κάτοχός του να αποκτήσει τη δυνατότητα πλήρους και ολοκληρωμένης ενημέρωσης για το νομό. Ο Οδηγός εκδίδεται από τις εκδόσεις Αιτωλοακαρνανικός Τύπος.

ΜΑΪΚΑ ΓΚΡΕΚΟΡΙΟ «Μέρη εξιλέωσης» Ελληνικά γράμματα, σελ. 684

Οι «Μέρη εξιλέωσης» τοποθετούνται χρονικά στις αρχές του 19ου αιώνα, στην Πρωσία. Συγκεκριμένα στα 1807, όταν ο Ναπολέων έχει κατακτήσει την Ανατολική Πρωσία. Τρία παιδιά βρίσκονται σφαγιασμένα στο σπίτι τους. Το παραμορφωμένο πτώμα μιας γυναίκας, της μητέρας τους, όπως όλοι υποθέτουν, ανακαλύπτεται σε μια αποθήκη στο λιμάνι της πόλης. Στο μεταξύ, ο πατέρας των παιδιών, ταγματάρχης Γκτεβελντ, έχει σκοτωθεί κατά τη διάρκεια στρατιωτικών ασκήσεων σ' ένα απομακρυσμένο οχυρό κοντά στα σύνορα με τη Ρωσία. Πρόκειται για μοιραία σύμπτωση ή για οργανωμένο σχέδιο εκδίκησης;

Περιοδικό Index

Κυκλοφόρησε το 30ο τεύχος του δωρεάν περιοδικού για το βιβλίο index (Απρίλιος 2009) με αφιέρωμα Περί ψυχικής - στα βιβλία Ψυχολογίας, Ψυχανάλωσης, Ψυχοθεραπείας, Ψυχιατρικής... καθώς και προτάσεις βιβλίων για όλα τα γούστα και τις διαθέσεις. Επίσης, ο ποιητής Γιάννης Μιλένας συναντά τον ποιητή Γιάννη Βέη, και συζητούν για την ποίηση, τη φιλοσοφία, τη νοσταλγία, την ανθρώπινη αγωνία, τις γέφυρες των λέξεων... και άλλα πολλά, με αφορμή τα πρόσφατα βιβλία του Γιάννη Βέη «Ν, όπως Νοσταλγία και Ερωτες τοπίων».

βιβλία

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΤΕΑ ΒΑΣΙΛΕΪΔΟΥ

Νικολάι Γκόγκολ: «Το παλιτό - Το ημερολόγιο ενός τρελού»

Δύο ελεγείες και σάτιρες για τους ασήμαντους

► Οι ματαιώσεις των προσδοκιών ενός κατώτερου υπαλλήλου και το όνειρο για την αγορά ενός παλιού που γίνεται εφιάλτης

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΒΑΪΛΑΚΗ

Εγραψε μερικά από τα μεγαλύτερα αριστουργήματα της ρωσικής ρεαλιστικής λογοτεχνίας του 19ου αιώνα και θεωρείται ισάξιος σπουδαίων συγγραφέων όπως οι Λέων Τολστόι, Ιβάν Τουργένιεφ, Φιοντόρ Ντοστογιέφσκι και Αλεξάντερ Πούσκιν. Εγωκεντρικός, δειλός, υποχόνδριος, αλλά ασυνήθιστα φιλόδοξος -ματαιόδοξος, θα έλεγε κανείς- ο Νικολάι Βασίλιεβιτς Γκόγκολ (1809-1852) είχε φανταστεί, από νωρίς, ότι θα γινόταν διάσημος συγγραφέας. Ετσι, όταν τέλειωσε το σχολείο πήγε στην Αγία Πετρούπολη για να δημοσιεύσει -με δικά του έξοδα- ένα ποίημα για τη γερμανική ιδιυλλιακή ζωή, αποβλέποντας σε μία άμεση αναγνώριση.

Άλλοι όμως: Το κάπως αδελές και απλοϊκό αυτό ποίημα έμελλε να γελοιοποιηθεί από τις κριτικές των λογοτεχνικών περιόδικων. Τότε ο Γκόγκολ αγόρασε όλα τα αντίτυπα του έργου του και τα έκαψε. Τελικά, έγινε υπάλληλος στις Δημόσιες Υπηρεσίες αναζητώντας τώρα ένα νέο ιδανικό: να γίνει δικαστής! Πάντως, δεν θα εγκαταλείψει τις συγγραφικές του δραστηριότητες και αρχίζει, παράλληλα, να συνθέτει διάφορα διηγήματα που θα δημοσιευτούν, το 1831, υπό τον τίτλο «Αραβογυμνάσια», στα οποία συμπεριλαμβάνονται η «Λεωφόρος Νέφσκι» και το «Ημερολόγιο ενός τρελού».

Τα επόμενα χρόνια ασχολούνται με περισσότερο πάθος στις φανταστικές του δημιουργίες, αλλά μονάχα έπειτα από το ανέβασμα της κωμωδίας του «Ο Επιθεωρητής» (1836) θα αποκτήσει την φήμη και τον θαυμασμό που τόσο επιθυμούσε: Η κωμωδία αυτή αποτελούσε μία βίαιη και ανελέητη επιθετική σάτιρα της ρωσικής εσαρκωτικής γραφειοκρατίας. Στο μεταξύ, μετακομίζει στη Ρώμη όπου συνθέτει το «Τόρος Μπουμπου» και «Το παλιτό», ενώ εργάζεται πάνω σε ένα μυθιστόρημα που συγκρατείται πλέον στα σημαντικότερα της παγκόσμιας

λογοτεχνίας: οι «Νεκρές Ψυχές» (1842) -μία αναρίθμητη επική σάτιρα της μονότονης ζωής στην επαρχία με τον συγγραφέα να αναδεικνύει μοναδικά την ασημαντότητα, τη γελοιοτητα, την κοινοτοπία της καθημερινότητας μέσα από τη σκιαγράφηση χαρακτήρων που μοιάζουν με μηχανικά ανδρέικελα και οι οποίοι -ωστόσο- είναι πέρα για πέρα αληθινοί. Αλλωστε, αυτό είναι το παρόμοιο του ιδιοφυούς Ρώσου συγγραφέα: ο περίφημος ρεαλισμός του δεν αποτελεί παρά αντανάλωση του εαυτού του και μονάχα στο βαθμό που απεικονίζει τον κατακερματισμένο εσωτερικό του κόσμο αναδεικνύει την αποσπασματικότητα της συνείδησης της εποχής του -μιας εποχής γεμάτης κοινωνικές, πνευματικές και πολιτικές αντιφάσεις. Όσο για τους ήρωές του είναι καρικατούρες προεκκτικά σχεδιασμένες με τη μέθοδο του γελοιογράφου που μεγαλοποιεί τα προεξέχοντα χαρακτηριστικά για να τα αιχμαλωτίσει σε ένα αυστηρά οριομένο γεωμετρικό πλαίσιο.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝΤΑΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Αλλά οι «γελοιογραφίες» αυτές είναι τόσο πειστικές -φτιαγμένες με ανάλαφρες και αναπάντεχα ζωντανές πινελιές- που εν τέλει κάνουν τον πραγματικό κόσμο να μοιάζει μικρός και ασήμαντος. Μέχρι και λίγο μετά τη δημοσίευση των «Νεκρών Ψυχών», ο Γκόγκολ έδινε ελάχιστη σημασία στην ίδια την πραγματικότητα και βασιζόταν κυρίως στη φαντασία του για τη δημιουργία των χαρακτήρων του και τις παρεπόμενες αλληλεπιδράσεις τους. Σίγουρα, όμως, ήταν ένας πρωτοπόρος του ρεαλισμού αφού έφερε καινούργιες αντιλήψεις της πραγματικότητας στη μυθολογία: Εκεί όπου προηγούμενες κυριαρχούσε η εθιδικημένη μορφή εκείνος έφερε την αμεσότητα και

τη χυδαία όψη της καθημερινότητας. Από τα σημαντικότερα διηγήματά του ξεχωρίζουν η «Μύτη», το «Πορτραίτο» - ένα καθαρά ρομαντικό και σκοτεινό αφήγημα, η «Λεωφόρος Νέφσκι» στην οποία συντελείται εξαιρετικά η αντιπαράθεση ονείρου και πραγματικότητας, το «Ημερολόγιο ενός τρελού» και «Το παλιτό».

Το «Ημερολόγιο» (1835) αποτελεί ένα ευρηματικό και συγκλονιστικό χρονικό της ματαιώσης όλων των προσδοκιών ενός κατώτερου υπαλλήλου που σταδιακά κάνει την επαφή με την πραγματικότητα, με την τελευταία να τον γελοιοποιεί οκτρά μέσα από τις αλλεπάλληλες διαμειψίσεις που του επιφυλάσσει. Στο τέλος, ο ήρωας θα βυθιστεί σε ένα μεγαλομανιακό παραλήρημα, για να καταλήξει στο φρενοκομείο.

Είναι, ωστόσο, με «Το Παλιτό» (1842) που -μαζί με τον «Επιθεωρητή» και τις «Νεκρές Ψυχές»- ο Νικολάι Γκόγκολ επηρέασε περισσότερο τους λογοτέχνες. Εδώ ο συγγραφέας διηγείται την ιστορία ενός φτωχού γραφιά που μοναδικό του όνειρο είναι να αποκτήσει ένα καινούργιο παλιτό, το οποίο όχι μόνο να τον προστατεύει, αλλά και να του προσδίδει το απαιτούμενο κύρος. Όταν έπειτα από αμυεταρές οικονομικές κατορθώσεις να πραγματοποιήσει το όνειρό του και αγοράζει το παλιτό, πηγαίνει σε ένα γλέντι, αλλά την ίδια βραδιά του το κλέβουν. Ο συγγραφέας καταφέρει αυτήν την τόσο απλή ιστορία να την μεταμορφώσει σε μία περίτεχνα ρυθμική πρόζα γεμάτη ένταση και ευρύτητα συναισθημάτων που διχάζουν τον αναγνώστη ανάμεσα στη λησμορία και την συμπόνια, την ζήτηση του γελούλου και την βαθιά κατανόηση που νιώθει απέναντι σε όλα εκείνες τις «ήμερες» και «σημάντες» αδυναμίες που μας καθορίζουν, μας εξουσιάζουν και -ενίοτε- μας καταστρέφουν...

Οι ήρωές του είναι καρικατούρες προεκκτικά σχεδιασμένες με τη μέθοδο του γελοιογράφου που μεγαλοποιεί τα προεξέχοντα χαρακτηριστικά για να τα αιχμαλωτίσει

Μυστικά μακροζωίας από τον Παύλο Κ. Τούτουζα

Αλκή της καρδιάς μέχρι βαθούς γήρατος...

► Ο καθηγητής καρδιολογίας χωρίς να εξαντλεί τον αναγνώστη με εξειδικευμένους όρους, αλλά με σαφήνεια, πλήθος παραδειγμάτων και ιατρικών περιπτώσεων αναφορές «περνά» τις πληροφορίες

THE ΕΛΕΝΗΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Με τον ευρηματικό τίτλο «Αλκικαρδιά, εις έτη πολλά και ευτυχία», κυκλοφορεί (από τις εκδόσεις Alta grafico) το νέο βιβλίο του καθηγητή Καρδιολογίας κ. Παύλου Κ. Τούτουζα, διευθυντή του Ελληνικού Ιδρύματος Καρδιολογίας.

Πρόκειται για ένα καλογραμμένο βιβλίο, όπου ο συγγραφέας χωρίς να εξαντλεί τον αναγνώστη με εξειδικευμένους όρους, αλλά με σαφήνεια, πλήθος παραδειγμάτων και ιατρικών περιπτώσεων και πολλές ιστορικές αναφορές «περνά» τις πληροφορίες.

Εύκολα μπορεί κανείς να αντιληφθεί ότι ο καθηγητής Τούτουζας με το νέο βιβλίο του καλύπτει μια ευρύτατη γκάμα θεμάτων Υγείας, πάντα όμως στοχεύοντας να παρακινήσει τον αναγνώστη περισσότερο προς την πρόληψη. Ο καθηγητής επέλεξε τον τίτλο «Αλκικαρδιά» και ειδικά τη λέξη αλκή, η οποία σημαίνει ακμή των σωματικών δυνάμεων, ρώμη, ευρωστία, σφρίγος, ακριβώς για να αποκαλύψει στους αναγνώστες ότι η υγιής καρδιά μπορεί να κατακτηθεί! Στα 14 κεφάλαια του βιβλίου περιλαμβάνονται με την σειρά:

► Η ανατομία και η φυσιολογία του κυκλοφορικού συστήματος.

► Η αθηροσκληρωτική καρδιαγγειακή νόσος και οι κυριότεροι παράγοντες που την προκαλούν (υπερχοληστεριναιμία - υπερτριγλυκεριδαιμία, αρτηριακή υπέρταση, σακχαρώδης διαβήτης, παχυσαρκία, μεταβολικό σύνδρομο, κάπνισμα, ρύπανση του περιβάλλοντος, κατάθλιψη).

► Ο ρόλος της άσκησης και της υγιεινής διατροφής (Μεσογειακή διατροφή) στην πρόληψη των καρδιαγγειακών αυξημάτων.

► Η αθηρωματική πλάκα και τα αποτελέσματά της οξείας θρόμβωσης.

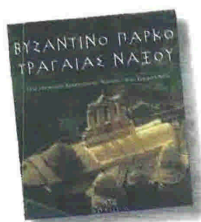
► Οι κυριότερες κλινικές εκδηλώσεις της στεφανιαίας αθηροσκληρωτικής νόσου (στάθλαξη, οξύ έμφραγμα του μυοκαρδίου). Οι τρόποι διάγνωσης και η θεραπεία τους, τα κυριότερα χρησιμοποιούμενα φάρμακα, αλλά και οι σύγχρονοι επεμβατικοί τρόποι αντιμετώπισής τους (αγγειοπλαστική - bypass).

«Ο άνθρωπος τρώει τον κανόνα του «μέτρου», μπορεί να ζήσει καλύτερα και περισσότερο»

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ

Βυζαντινό Πάρκο Τραγαίας Νάξου

Το βιβλίο «Βυζαντινό Πάρκο Τραγαίας Νάξου» του Γιώργου Ανωμερίτη που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις ΜΙΛΗΤΟΣ παρουσιάζει το σημαντικότερο κομμάτι της βυζαντινής Νάξου, του οποίου οι ναοί και οι τοιχογραφίες που χρονολογούνται από τον 6ο έως τον 13ο αιώνα προκαλούν ιστορικό ενδιαφέρον και θαυμασμό. Η Νάξος αποτελεί το μοναδικό νησί των Κυκλάδων, στο οποίο υπάρχουν 200 περίπου ναοί της βυζαντινής περιόδου με πλούσια εικονογραφική αποτύπωση όλων των βυζαντινών περιόδων.

Τρίαντα περίπου από τους ναούς αυτούς βρίσκονται στην περιοχή της Τραγαίας και των χωριών που την περιβάλλουν, μέσα σε έναν ιστορικό ελαιώνα, από τον οποίο έλαβε την ονομασία του ο ορεινός Διήμος της Νάξου (Δρυμής Ελαιών= Δρυμιαία). Η περιοχή αυτή υπήρξε το οικονομικό και κοινωνικό κέντρο των βυζαντινών χρόνων, αφού λόγω των πειρατικών επιδρομών

οι κάτοικοι της Νάξου εγκατέλειψαν παράκτιους οικισμούς. Οι κυριότεροι ναοί καλύπτουν μια ευρεία χρονική περίοδο, από τον 5ο έως τον 14ο αιώνα, με σημαντικές αρχιτεκτονικές και αγιογραφικές αποτυπώσεις. Οι ναοί αυτοί θεωρούνται ως ζώσα πινακοθήκη της βυζαντινής αγιογραφίας. Το βιβλίο του Γιώργου Ανωμερίτη δίνει στον επισκέπτη του νησιού μια πλήρη περιγραφή των ναών και προτείνει συγκεκριμένες διαδρομές επίσκεψής τους. Ένα βιβλίο εμπλουτισμένο με πίνακες αλλά και άλλα στοιχεία για τις ιστορικές περιόδους και τα πρόσωπα που σημάδεψαν το νησί. Μοναδικό το φωτογραφικό υλικό καθιστά το βιβλίο ένα ντοκουμέντο πολύτιμο. Σωστά ο κ. Γεώργιος-Αλέξανδρος Μαγκάκης σημειώνει στην εισαγωγή του «Πικρός τόπος η Νάξος που της δόθηκε να έχει παιδί της έναν άνθρωπο την πνευματικής και αντιστατικής εμβέλειας και ποιότητας του Γιώργου Ανωμερίτη».

Στιγμιότυπα Ζωής... της Κικής Δημουλά

Στη ζωή και το έργο της καταξιωμένης ποιήτριας και ακαδημαϊκού είναι αφιερωμένη η εκδήλωση με τίτλο «Στιγμιότυπα μιας ζωής... από την πορεία της Κικής Δημουλά» που διοργανώνεται από τον Δήμο Αθηναίων και την «Τεχνόπολις» (Αίθουσα «Κώστας Παλαμάς», Πειραιώς 100, Γκάζι) την Δευτέρα 11 Μαΐου 2009 και ώρα 20.00. Οι ηθοποιοί Λυδία Κονιόρδου, Όλγα Λαζαρίδου, Σοφία Φιλιππίδου, Μίνας Χατζηαββάς καθώς και ο σκηνοθέτης Μενέλαος Καραμαγκιώλης θα απαγγείλουν ποιήματα από την 50χρονη σκεδόν παρουσία της στα ελληνικά γράμματα, ενώ όσοι παραβρεθούν θα μπορέσουν να θαυμάσουν ένα φωτογραφικό εικαστικό πανόραμα από τη ζωή της μεγάλης Ελληνίδας ποιήτριας, που έχει επιμεληθεί ο ζωγράφος Ντίνος Πετράτος.

Την εκδήλωση θα πλαισιώσει μουσικά ο Σταμάτης Κραουνάκης, υπογραμμίζοντας την αντίστοιχη σημασία των ποιημάτων της δημιουργού του «Λίγου του Κόσμου».

Χαιρετισμό θα απευθύνει ο δήμαρχος Αθηναίων Νικόλαος Κακλαμάνης και ο πρόεδρος του Δ.Σ. της Τεχνόπολης Φώτης Ιγνατίου. Την εκδήλωση θα προλογίσουν ο κ. Κώστας Γεωργουσόπουλος και ο κ. Θανάσης Νιάρχος. Η Κική Δημουλά έχει εκδώσει έντεκα ποιητικές συλλογές που ανάμεσα τους συγκαταλέγονται: «Το λίγω του κόσμου», «Χαίρε Ποτέ», «Η εφηβεία της λήθης», «Ενός λεπτού μαζί», «Ηχος Απομακρυνσεων», «Χλόη Θερμοκηπίου», «Μεταφερθήκαμε Παραπλεύρως», καθώς και ένα βιβλίο με πεζά κείμενα, το «Εκτός Σχεδίου».

Έχει τιμηθεί με πολλά βραβεία ανάμεσα στα οποία συγκαταλέγονται το Β' Κρατικό Βραβείο Ποίησης για τη συλλογή «Το λίγω του κόσμου» (1972), το Κρατικό Βραβείο Ποίησης για τη συλλογή «Χαίρε ποτέ» (1989), το Βραβείο Ουράνη της Ακαδημίας Αθηνών για τη συλλογή «Η εφηβεία της λήθης» (1995), καθώς και το Αριστείο των Γραμμάτων της Ακαδημίας Αθηνών για το συνολικό της έργο. Η Κική Δημουλά είναι η τρίτη γυναίκα που εξελέγη μέλος της Ακαδημίας Αθηνών (2002), ενώ η Association Capitale Européenne des Litteratures έχει ήδη αναγγείλει τη βράβεισή της, τον Μάρτιο του 2010, με το Ευρωπαϊκό Βραβείο Λογοτεχνίας. Έργα της έχουν μεταφραστεί στα Αγγλικά, Γαλλικά, Ισπανικά, Ιταλικά, Πολωνικά, Βουλγαρικά, Γερμανικά και Σουηδικά.

Νέες Εκδόσεις